

Kőbányai Téglagyári Társulat. Az Országos Színészegyesület épületéhez 1890 január havában 20 ezer darab téglát ajánlott fel.

Kökény Ilona, kabaréművésznő, sz. 1891 április 7-én, Békésgyulán. Előbb apáca akart lenni, majd az Orsz. Színészegyesület iskoláját járta és 1906-ban lépett a színpályára. Előbb az Intim Színház tagja, majd Nagy Endre szerződötteti a Modern Színpad Kabaréjához. Hosszú idő óta az Andrássy-úti Színház tagja, ahol pompás műsorával, kellemes egyéniségével egyike a legünneltebb fővárosi művésznőknek. 1913-ban férjhez ment Gábor Andor (L. o.) íróhoz, kitől később elvált. Kitűnő utánczó-képessége már sok derűs percet szerzett lelkes publikumának.

Kökény Juci, kardalosnő, sz. 1906-ban, Veszprémben. Színpadra lépett 1924-ben.

Kölcsey Ferenc, költő, sz. 1790 aug. 8-án, Sződemeteren, Közép-Szolnok m., megh. 1838 augusztus 24-én, Csekén, Szatmár m. Az országgyűlésen 1817-ben nagyhatású beszédet tartott, melynek címe: „Beszéd a játékszín ügyében”. 1844-ben Erkel Ferenc megzenésítette a Himnuszát, a nemzeti imádságot, melyet u. e. év július 2-án adtak elő a Nemzeti Színházban. Kritikái nagyban hozzájárultak a közönség ízlésének kifinomodásához.

Kölcsey István, szolgabíró, 1794 július havában „a magyar Jádó színek megörökítésére szolgáló tőkepénzek kipótolására” ezer forintot ajánlott fel.

Kölcsey Lujza, színésznő, 1864 ápr. havában a budai Népszínházhoz szerződött, ahol a „Csikós”-ban mutatkozott be, miről a lapok elismerőleg emlékeztek meg. Kiemelték szép, csengő hangját, természetes, minden modorosságtól ment játékát.

Kölesi Antal (Blaha Lujza mostoha-atyja), színész, sz. 1829-ben, Tatán. Színpadra lépett 1847-ben, Csabay Pál színikazgatónál. 1856—1860-ban festő volt a győri színháznál, 1868 nyarán Miskolcon, 1871-ben Kassán, 1875-ben Aradon, 1882-ben Ballassa Károly színikazgatónál volt működésben.

Kölesi Ella, színésznő, sz. 1864-ben, Győrött. Színpadra lépett 1882 június 15-én, Bogyó Alajos színikazgatónál.

Kölesi Lujza, színésznő. (Lásd: Blaha Lujza.)

Kölesi Mari, színésznő. (Lásd: Benedek Lajosné.)

Költő-színészek nevével sűrűn találkozunk a színészet történetében. Ilyenek voltak Petőfi Sándor, Dobsa Lajos, Arany János, Szigligeti Ede, Szigeti József, Tóth Ede, Balogh István, Hegedüs Lajos, Feleky Miklós, Ecsedi Kovács Gyula, Gabányi Árpád, Rónaszéki Gusztáv, Kőmives Imre, Benkő Kálmán, Kazaliczky Antal, Tompa Kálmán, Kürthy György, Törzs Jenő, Géczy István, Bagyik Ferenc (Sió), Somló Sándor, Környey Paula és még sokan.

„**Kölyök-dalmű**”. Az operett hazánkban a 60-as évekig még szórványosan uralkodott a repertoáron. Az áramlat azonban később mindenüvé kiterjedt. Érdekes, hogy Miskolcon az operettet „Kölyök-dalmű”-nek nevezték el, — „hanem azért szívesen meghallgatják”. („Pesti Napló”, 1862 október 5.)

Kőmives Erzsi, színésznő, sz. 1895 ápr. 29-én, Budapesten. Színpadra lépett 1919 dec. havában.

Kőmives Imre, színész, ismert komikus, színműíró, sz. 1839 október 1-én, Bodajkon, Fehér m., megh. 1921-ben, ismeretlen helyen, öngyilkosság folytán. Atyja Kőmives János, szintén színész volt, Fehér Károly társulatánál, Pápán, 1835-ben, de csak két évig, azután tanító lett. Fia Lepsényben járta elemi iskoláit, kollégiumi tanulmányait Pápán végezte, Eötvös Károllyal. Már ekkor írt költeményeket Boross Mihály „Kalauz” és „Napkelet” c. lapjába. 1857 pünkösd másodnapján színésszé lett, Szuper Károlynál, Pápán és elkerül az ország majdnem minden számottevő városába; játszik komikus és énekeszerepeket (mint a Zsidó honvéd, Fodrák Miska (Csizmadia mint kísértet.), Pajkos diákokban, Frici a Vén bakancsosban, Gáspár apó, Zajtai István stb.). 1869-ben színtársulatot alakított, még pedig kettőt egyszerre: eggyel Kecskeméten, a másikkal Nagyváradon működik.